REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3753/2025-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Koprivnjaka, OIB: 11524369066, iz Osijeka, Martina Divalta 89, zastupanog po punomoćnici Ani Gujić, odvjetnici u Zagrebu, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupanog po punomoćnici Margiti Kiš Kapetanović, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Porobija & Porobija iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 01. listopada 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Ivana Zibara, odvjetničkog vježbenika kod odvjetnice Ane Gujić i punomoćnika tuženika, Zvonimira Kalembera Skoko, odvjetnika u OD Porobija & Porobija, dana 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj: 3208328713/07 od 29.01.2007. sklopljenog između tužitelja Ivan Koprivnjak, Martina Divalta 89, 31000 Osijek, OIB: 11524369066 i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, a koje:

- u čl. 2. glasi: "Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora."
- u čl. 23. st. C) glasi: "Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora, odnosno općim uvjetima poslovanja Kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate."

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, isplatiti tužitelju Ivana Koprivnjaka, OIB: 11524369066, iznos od 272,59 eura sa zateznom kamatom tekućom od 19. veljače 2007. do isplate a sve po stopi na osnovi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007. godine, a od 1. siječnja 2008. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeća svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza

2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, isplatiti tužitelju Ivana Koprivnjaka, OIB: 11524369066, iznos od 9,48 eura sa zateznom kamatom tekućom od 29. veljače 2016. do isplate, za razdoblje do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

IV. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, naknaditi tužitelju Ivana Koprivnjaka, OIB: 11524369066, trošak parničnog u iznosu od 375,73 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. listopada 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 28. svibnja 2025. navodi kako je tužitelj kao korisnik kredita sklopio sa tuženikom Ugovor o kreditu broj 3208328713/07 dana 29. siječnja 2007. u iznosu od 64.750,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate kredita. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu članka 2. predmetnog Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi za obradu kredita te odredbu članka 23. st. C o tzv. izlaznoj naknadi za prijevremenu otplatu kredita, na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti

nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljem. Navodi da je tuženik tužitelju naplatio iznos od 2.053,81 kunu (272,59 eura) na ime naknade za obradu kredita, a dana 29. veljače 2026. iznos od 71,40 kuna (9,48 eura) na ime tzv. izlazne naknade za prijevremenu otplatu kredita. Slijedom navedenog, tužitelj predlaže utvrditi ništetnom odredbe Ugovora o kreditu broj: 3208328713/07 od 29.01.2007. sklopljenog između tužitelja Ivan Koprivnjak, Martina Divalta 89, 31000 Osijek, OIB: 11524369066 i tuženika Zagrebačka banka d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, a koja u čl. 2. glasi: "Korisnik kredita obvezuje se platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora.", a u čl. 23. st. C) glasi: "Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge Kreditora, odnosno općim uvjetima poslovanja Kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate.", te potražuje od tuženika isplatu iznosa od 272,59 eura zajedno s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 19. veljače 2007. do isplate te iznosa od 9,48 eura za zateznom kamatom tekućom od 29. veljače 2016. do isplate uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je u bitnom istaknuo da su ugovorne odredbe o tzv. ulaznoj naknadi i tzv. izlaznoj naknadi za prijevremeno zatvaranje kredita valjano ugovorene, te da su jasno razumljive i lako uočljive. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužitelja o njegovoj obvezi na plaćanje navedenih naknada i o istima je bio upoznat tijekom pregovora oko ugovaranja predmetnog Ugovora o kreditu, te su mu informacije o istima bile dostupne. Navodi da navedene ugovorne odredbe ne uzrokuju značajne neravnoteže u pravima i obvezama među strankama. Ističe i prigovor zastare te prigovor za previsoko naznačen VPS. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o namjenskom kreditu broj: 3208328713/07 od 25. siječnja 2007. (list 7-12), presliku dopisa tuženika od 13. ožujka 2025. (list 13), presliku Uputa za odobravanje kredita građanima – osnovna uputa (list 37-45), presliku Općih uvjeta poslovanja tuženika (list 46-50), presliku Tarifa naknada u poslovanju s građanima tuženika (list 51-87). Sud je također proveo dokaz saslušanjem tužiteljice (list 107-108).

4. Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem s obzirom da je tužitelj od navedenog dokaznog prijedloga odustao na ročištu od 15. siječnja 2026.

5. U odnosu na prigovor tuženika na previsoko postavljen VPS valja napomenuti da je na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela VS RH održanog 23. travnja 2026. usvojen zaključak da u slučaju postojanja deklaratornog i kondemnatornog zahtjeva u kojem osnovanost kondemnatornog zahtjeva ovisi o osnovanosti deklaratornog zahtjeva vrijednost predmeta spora određuje se prema vrijednosti kondemnatornog zahtjeva. Stoga je sud prigovor tuženika ocijenio osnovanim i VPS odredio po kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva, odnosno 282,07 eura.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužitelj kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o namjenskom kreditu broj 3208328713/07 dana 29. siječnja 2007. na iznos od 64.750,00 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 15 godina (članak 3. Ugovora), te činjenicu da je od tužitelja dana 19. veljače 2007. tuženik naplatio iznos od 272,59 eura na ime tzv. ulazne naknade za obradu kredita te dana 29. veljače 2016. iznos od 9,48 eura na ime tzv. naknade za prijevremeno zatvaranje kredita, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

8. Sporno je, jesu li odredbe članka 2. i 23. (C) predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora i u dijelu u kojem je ugovoreno da korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, odnosno Općim uvjetima poslovanja kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate, nepoštene i ništetne te je li tužitelju neosnovano naplaćena tzv. ulazna naknada za obradu kredita u iznosu od 272,59 eura te tzv. izlazna naknada za prijevremeno zatvaranje kredita u iznosu od 9,48 eura, kao i pitanje zastare.

9. U odnosu na navedene odredbe iz članka 2. i 23.C predmetnog ugovora koje se odnose na troškove obrade kredita i na činjenicu da tužitelj može izvršiti prijevremenu otplatu kredita samo uz plaćanje tzv. izlazne naknade, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

10. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

11. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje

su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

12. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o predmetnim odredbama prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o tim spornim odredbama, te da su odredbe bile točno određene, odnosno odredive.

13. Naime, iz navedenih odredbi proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbe koja se odnose na troškove obrade kredita i na činjenicu da tužitelj može izvršiti prijevremene otplate kredita samo uz plaćanje tzv. izlazne naknade i uz uvjete koje odredi kreditor međutim u ugovoru nije navedeno od čega se isti sastoje. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornim odredbama ugovora.

14. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužitelja, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da mu prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu nitko nije spominjao naknadu za obradu kredita, a kada je pitao za naknadu kod prijevremenog vraćanja kredita, izričito mu je rečeno da neće biti te naknade. Nije mogao pojedinačno pregovarati s tuženikom budući da uopće nije bio upoznat s predmetnom naknadom za obradu kredita.

15. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da su sporne predmetne odredbe nisu određene, a niti odredive, niti je o istima tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to su iste u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništave. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporne ugovorne odredbe su zaista prouzročile značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja kao potrošača te su kao takve nepoštene, a time i ništave i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbi u ugovor, na način kako je to učinjeno i naplatom tzv. ulazne i izlazne naknade tužitelj financijski oštećen jer je tuženik povrijedio zakon na njegovu štetu.

16. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkom I. izreke presude i utvrdio ništetnim odredbe članka 2. i 23.C. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu u kojem je ugovoreno da se korisnik kredita obvezuje platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora i u dijelu u kojem je ugovoreno da korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu otplatu kredita uz plaćanje naknade prema Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, odnosno Općim uvjetima poslovanja kreditora važećim u trenutku prijevremene otplate. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5. studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“

17. U odnosu na prigovor zastare tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

18. Visina tužbenog zahtjeva utvrđena je uvidom u dopis tuženika od 13. ožujka 2025. (list 13) u kojem je tuženik naveo da je od tužitelja dana 19. veljače 2007. naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 2.053,81 kunu (272,59 eura), te dana 29. veljače 2016. naknada za prijevremenu konačnu otplatu kredita u iznosu od 71,40 kuna (9,48 eura), a koje činjenice je tuženik učinio nespornim na ročištu od 15. siječnja 2026., pa je stoga i sud visinu tužbenog zahtjeva utvrdio u navedenom iznosu.

19. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja tzv. izlazne naknade za prijevremeno zatvaranje kredita. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužitelju na ime plaćene tzv. ulazne naknade u iznosu od 272,59 eura i tzv. izlazne naknade u iznosu od 9,48 eura zbog ništetnih ugovornih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi je vraćanje preplaćenog iznosa sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

20. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženik na ime plaćene tzv. ulazne naknade u iznosu od 272,59 eura sa zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja iste, odnosno od 19. veljače 2007. do isplate te na ime tzv. izlazne naknade u iznosu od 9,48 eura sa zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja iste, odnosno od 29. veljače 2016. do isplate te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkama II. i III. izreke ove presude.

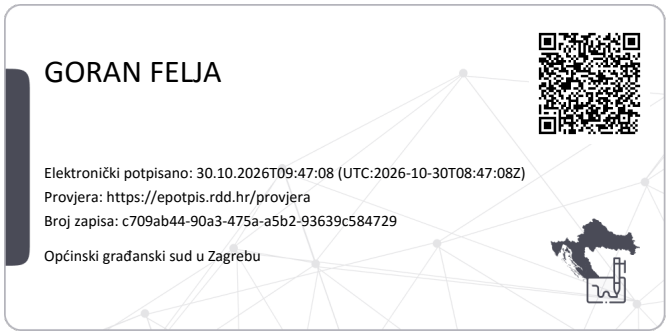
21. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 1. i 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka USRH, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu: ZPP). Sud je tužitelju priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema

vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 28. svibnja 2025. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 25 bodova, za sastav podneska od 11. srpnja 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 25 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 15. siječnja, 24. veljače i 01. listopada 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 3x25 bodova što ukupno iznosi 125 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužitelja iznosi 250,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 312,50 eura. Tužitelju je valjalo priznati i trošak na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,23 eura te na presudu u iznosu od 30,00 eura odmjerene sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 375,73 eura, kako je i odlučeno pod točkom IV. izreke ove presude.

22. Sud nije prihvatio zahtjev tužitelja za naknadom troška za sudjelovanjem na ročištu od 05. veljače 2026. s obzirom da navedenog dana nije održano niti jedno ročište u ovom predmetu, te za sudjelovanje na ročištu za objavu presude obzirom da isto nije potrebno za vođenje parnice (čl. 155. st. 1. ZPP-a) te obzirom da se presuda po objavi ističe na internetskoj stranici e-oglasna ploča suda te je uredno pozvane stranke mogu preuzeti i neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. i 10. ZPP-a).

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:
-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.
Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. Tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu u iznosu od 30,00 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-67f7c**

Kontrolni broj: **0ac93-8c5de-325ec**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.